

Året i superligaen

Af: Jens Vest Berntsen

AC Horsens: Som oprykkere er man næsten altid dømt til at få det svært og der var heller ikke meget spræl over AC Horsens i sæsonens første 2 kampe. Da man i tredje runde besejrede OB begyndte man at se nogle af de kvaliteter som mandskabet har. Defensivt har de været dygtige til at lukke af men i efteråret var deres offensiv ikke noget at prale af og det er den heller ikke på nuværende tidspunkt. Man fik et par vigtige sejre mod bl.a. Lyngby og AaB på udebane og slog Brøndby to gange, den ene endda på Brøndby Stadion. Derfor mente man at klubben

kunne begå sig i rækken, og måske endda spille med om top-6 placeringerne. Men der opstod også udfald som i september måned hvor man fik en 0-3 lammer på hjemmebane mod Esbjerg der på dette tidspunkt lå over nedrykningsstregen. I foråret har man dog gjort det udmærket, og man har således sikret sig en acceptabel niendeplads, der giver adgang til en ny sæson i Superligaen.

Brøndby IF: De startede sæsonen med at tabe i Randers, men fik siden oprejsning med en 2-0 sejr over AaB på Energi Nord Arena i Aalborg og en 1-0 gevinst hjemme mod Ulvene fra FC Midtjylland. En spiller ved navn Jens Stryger Larsen var hovedpersonen bag disse sejre, i og med at han scorede alle

3 mål i de kampe. Han røg senere ind i en massiv måltørke, og der var mange udfald, og de blå-gule blev hurtigt hægtet af i

topstriden, hvor ærkerivalen FC København havde sat speederen i bund allerede fra dag 1, men med en sejr over OB i næstsidste efterårsrunde og yderligere point mod AaB, der blev besejret 2-1 og

en kamp mod Silkeborg hvor man fik 2-2 sluttede man efteråret af med fornemme 7 point på kontoen, men guld duftede det på ingen måde af. I foråret gjorde man det heller ikke specielt overbevisende. De blå-gule havde mere end svært ved at få spillet til hænge sammen, og til tider var det så skidt at man vel nærmere ville betegne dem som bund, end som tophold. Især på hjemmebane så det skidt ud. Især den 17. april hvor AaB kom på besøg og vandt med 2-1. Efter dette pinlige resultat tog de blå-gule sig sammen og vandt med 3-0 over Esbjerg, på en dejlig og solrig skærtorsdag, og fire dage senere leverede de forårets bedste indsats i Randers kæntrende fort hvor de vandt 4-0, men de måtte

nøjes med bronzemedaljer efter en efterfølgende nydårlig periode hvor de bl.a. tabte til FC Midtjylland.

Esbjerg fB: Hele sæsonen har været hård og sej for Esbjerg der indledte den på værst tænkelige måde ved at tabe sæsonens første 4 kampe, og først i runde 5 fik skrabet sæsonens første point ind efter uafgjort i

Brøndby. Indimellem var der fine kampe men generelt var der ikke specielt meget at råbe hurra for. Hele tiden lå strengen truende tæt på og man sluttede også efteråret næstsidst. I foråret, lagde man ligesom i efteråret meget skidt ud med at tabe til to direkte konkurrenter hvad angik nedrykning i SønderjyskE og Randers FC, og derefter blev klubben isoleret sammen med AaB i bunden, og træner Ove Pedersen valgte at frasige sit trænerjob som han nåede at have i 2 år. Assistenten Jess Thorup overtog roret, og siden er det gået bedre, og der begyndte straks at komme mere spillelyst og glæde ind på holdet, men ikke nok til at redde vestjyderne fra det der endte med nedrykning til 1. Division.

FC København: De har stort set ikke vist tegn på svaghed i nogen tilfælde og gik igennem efteråret som ubesejret selv med Champions League på programmet. Sæsonens 2 første kampe blev

som forventet vundet mod SønderjyskE og Esbjerg. I resten af efteråret satte københavnerne kun 3 point til efter uafgjort mod AaB og Silkeborg hjemme, og mod SønderjyskE ude. Man understregede

samtidig på det kraftigste overlegenheden, i forhold til de øvrige tophold da man vandt 3-0 over FC Midtjylland i Herning, hjemme slog ærkerivalen Brøndby med 2-0, og vandt med hele 5-0 over OB. Pointet mod Barcelona i Champions League var nok også med til lige at give holdet det sidste skud selvtillid til de sidste par kampe inden jul. Man leverede et historisk efterår med 16 sejre 3 uafgjorte og ingen nederlag i 19 ligakampe. Rekord. I foråret har der heller ikke været mange udfald, men FC Midtjylland og OB fik dog gjort lidt for at bevise løverne kunne besejres. FC Midtjylland vandt over dem i forårspremieren d. 6. marts, og OB tog en stor skalp af det allerede vundne mesterskab da de i næstsidste spillerunde vandt med 3-0 over dem. Det skal dog ikke fjerne en fornemmelse af at københavnerne har spillet en uforglemmelig flot sæson. 81 point er det højeste antal en superligaklub nogensinde har opnået, og der kan gå mange år før sådan noget gentager sig.

FC Midtjylland: De førte superligaen da de første

2 runder var spillet, og har hele tiden holdt fast i de positive takter. I efteråret havde de dog generelt problemer mod de øvrige tophold. Kun 1 point blev opnået i 5 kampe mod topholdene OB, FCK og Brøndby.

Det var da de den 7. november fik 2-2 med fra Brøndby Stadion. Man har vist flot spil med masser af offensivitet fra angriberne, men i foråret har man svinget en anelse for meget. Derfor blev man kun nr. 4 og slutter for tredje sæson i træk udenfor medaljeplaceringerne.

FC Nordsjælland: FC Nordsjælland holder sig fortjent oven vande, og kan se frem til mere superligabold efter sommerferien. Man har i Nicolai Stokholm fået en leder, som pisker holdet frem af banen, selv i de vanskeligste situationer, og det er positive signaler at sende til omverdenen. I efteråret lagde man ud med at besejre Silkeborg 4-1, og det bragte nordsjællænderne op som tidlig duks i superligaen.

Omsider blev førstepladsen dog som forventet sat over styr, og nordsjællænderne dumpede ned i tabellens midte. Ved vinterpausen var afstanden til strengen kun på 5

point, og den blev gjort endnu mindre da Farum-klubben lagde ud med at tabe forårssæsonens første kamp til nu nedrykningsdømte Randers FC, men den er kommet stærkt igen og blev nummer 6 i årets superliga, med en pokaltitel som topping.

Lyngby BK: Det tog ikke Lyngby lang tid at bevise at man på trods af prædikatet NYOPRYKKER kunne spille med i superligaen. Efter sæsonens første tredjedel var de kongeblå spillere helt oppe at runde

en sensationel tredjeplads i ligaen, efter en 2-1 sejr over FC Midtjylland i Herning. Kim Aabech har for alvor vist sig som holdets store stjerne, og spørgsmålet er hvor længe man kan holde på ham. På trods af det flotte resultat i Herning leverede Lyngby desværre også meget sløjt

forsvarsspil i efterårssæsonen. Især kampene mod storholdene FCK og Brøndby indikerede store mangler i det defensive spil, velvidende at Lyngby førte en kamp med 2-1 i Parken men endte med at tabe 2-3 dybt inde i overtiden. Lidt samme historie forekom mod Brøndby i slutningen af august, hvor de hjemme på Lyngby-stadion 3 gange førte, men til sidst kun stod med det uafgjorte resultat 3-3. Dog må man mene at efteråret var fantastisk for en klub med et relativt lille budget. Det blev et mere vanskeligt forår hvor klubben tabte mange kampe, og blev en del af

nedrykningsdramaet, men i sidste ende reddede de sig en ny sæson i ligaen efter 2-0 over OB på sidste spilledag. Flot. Tilmed skal det også siges at Peter Madsen (lejet i Brøndby) ser ud til at have fundet lidt af fordums styrke i Lyngby.

OB: Godkendt sæsonstart med 3-0 over Esbjerg, men siden havde fynboerne svært ved at få spillet til at fungere, og skelne mellem Europa League og Superligaen da klubben spillede med i begge turneringer. Man led nogle pinlige nederlag bl.a. på 0-5 til FC København i Parken og til SønderjyskE og Nordsjælland på hjemmebane. På et tidspunkt fik ledelsen nok og valgte at smide både sportsdirektør, chef og assistenttræner på porten efter nederlaget til netop FC Nordsjælland på egen bane. Langsomt begyndte det da også at gå snildt fremad for fynboerne der fik nogle fine sejre på 4-1 over (Nordsjælland) i Farum og 6-0 på hjemmebane mod AaB i Thomas Helvegs afskedskamp. OB var tilbage i toppen hvor de hører til. I foråret sikrede man sig sølv for tredje år i træk, med Henrik Clausen som træner da (striwerne) i næstsidste efterårsrunde vandt med 3-0 over FC København. Det må siges som mere end godkendt, efter en sæson hvor ingen har kunnet følge med FCK 's dominans. Det åbner også op for Champions

League muligheder i den kommende 2011-12 sæson. Det var dog et minus for klubben at den tabte til Lyngby på sidste spilledag.

Silkeborg IF: En forfærdelig indledning på sæsonen fik mange til at dømme Silkeborg til nedrykningsfavorit, men de har fået rejst sig, og man må også sige at de trods alt gjorde det

udmærket i efteråret når de mødte topholdene FCK, OB og Brøndby.

De slog de to sidstnævnte mandskaber og fik point i Parken.

Kaimar Saag (Estland) har spillet en meget stor sæson, det samme

må man sige om Martin Svensson og Christian Holst. I 2011 har Silkeborg gjort det rigtig fornuftigt, selv på trods af salg af profilerne Rajko Lekic og Jim Larsen. Det gjorde Silkeborg til en af sæsonens positive overraskelser og hjembragte en femteplads. Bedste placering siden 2001.

SønderjyskeE: Har hele tiden gjort det nogenlunde stabilt, men ikke

stabilt nok til at spille op med de helt store drenge i Superligaen. Det kan man heller ikke forvente af dette mandskab så alt i alt er det gået nogen lunde som forventet for sønderjyderne, der har fortjent en sæson mere i rækken.

AaB: I starten af sæsonen havde AaB rigtig svært ved at hente point i Superligaen.

Nordjyderne stod efter en tid med mesterskaber, og fine resultater på

grønsværen lige pludselig bombet nærmest

tilbage til stenalderen, med en blodrød økonomi og en decimeret spillertrup, der bare blev ved med at tabe. Det var nærmest som

fru Jørgensen der køber slik for 1000 kroner men glemmer at tænke på fornuft. Det må man sige de har glemt i AaB som fik

tilbragt millioner på Champions League deltagelse, men glemte at

bruge dem med fornuft og

omtanke. De seneste par år har

klubben været på randen af

konkurs. Det store dødsstød var 0-

6 mod OB i Odense. Nu kunne de simpelthen ikke skrabe mere

bund i superligaen. Derfor fik Lyng Jakobsen dispensation til at

hente et par profiler hjem til Danmark i form af den tidligere

Brøndby-topscorer Morten `Duncan` Rasmussen, Michael Lumb og

Thomas Augustinussen og det gav effekt. `Duncan` scorede mål og

AaB reddede superligalivet. Også selvom det var lige ved at gå helt

galt for dem. Det krævede nemlig at Randers og Esbjerg spillede

uafgjort på sidste spilledag, men da dette skete betød det ingenting

at nordjyderne samme dag tabte til FC København.

Randers FC: Generelt en dårlig sæson af kronjyderne. De havde forventet mere end en nedrykning til 1. Division og har da også forstærket sig på mange pladser, men de må ned. Randers FC. I efteråret så det ellers rimeligt trygt ud i starten af sæsonen hvor

man bl.a. fik sejr over Brøndby, men klubben har åbenbart ikke været god nok til en sæson mere i Superligaen. De var dog tæt på at redde sig alligevel mod alle odds. Foruden Tim Janssens udligning i kampen mod Esbjerg havde Randers erstattet AaB som deltagere af Superligaen 2011-12.